

619
1984/2

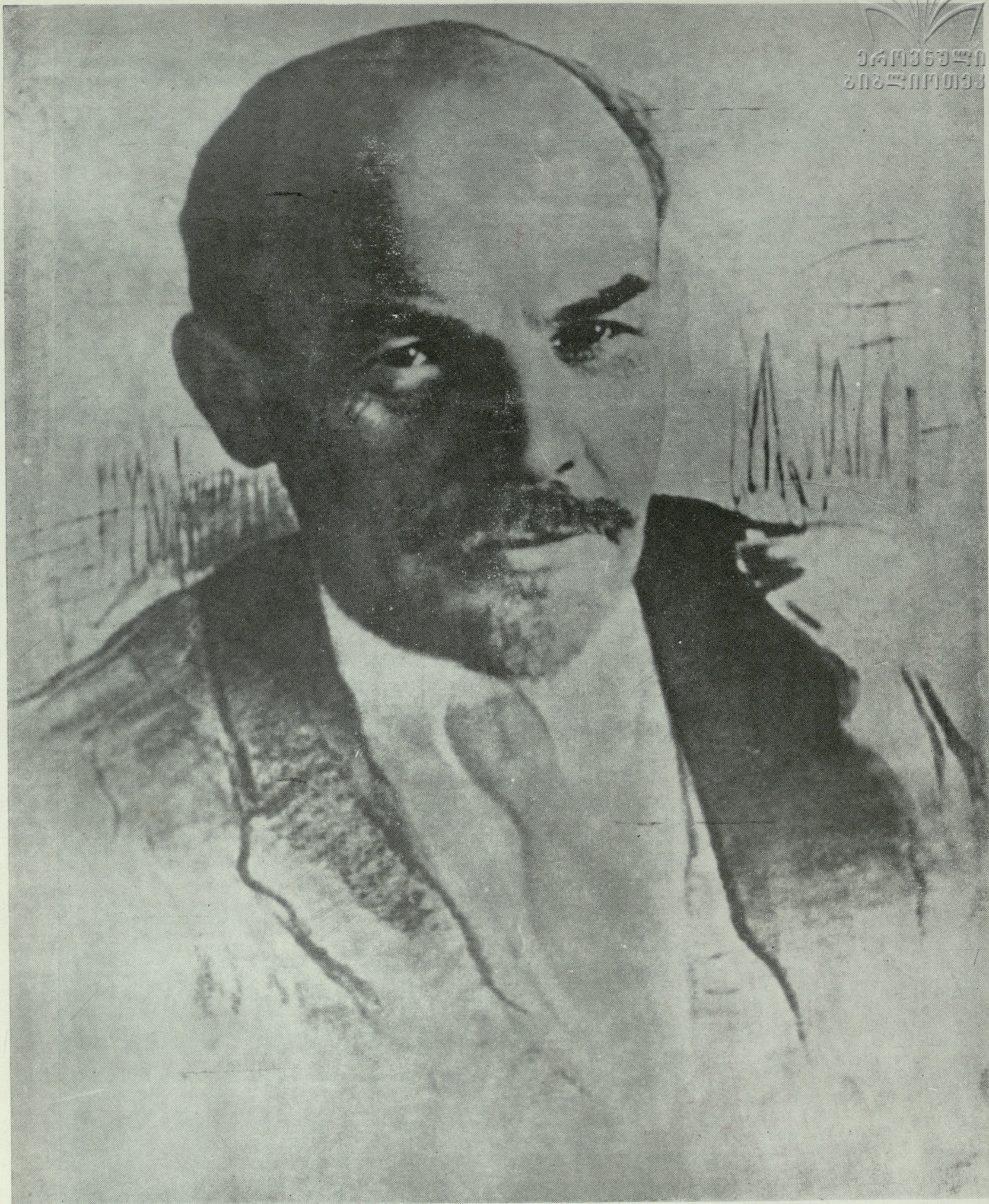
ეროვნული
გეგლირთეკა

ISSN 0130 1624

საქართველო

საკრედიტო
№ 4 1984 წ.

ბიბლიოთეკის დირექტორი

საბავა სრუა!

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

უაღრესესტა ტაუჩუა

საბჭოთა საქართველოს დაბადების დღეს — 25 თებერვალს ჩვენს რესპუბლიკას ზედიზედ მეთერთმეტედ გადაეცა სკკპ ცენტრალური კომიტეტის, სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს, საკავშირო პროფსაბჭოსა და საკავშირო კომკავშირის ცენტრალური კომიტეტის გარდამავალი წითელი დროშა 1988 წელს სოციალისტურ შეჯიბრებაში მოპოვებული წარმატებებისათვის.

სურათზე: სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე ამხანაგ ბ. პ. ანტონოვი გარდამავალ წითელ დროშას გადასცემს სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტიბიუროს წევრობის კანდიდატს, საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველ მდივანს ამხანაგ ელუარდ შავარდნაძეს.

პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

დროშა

№4 (568) აპრილი, 1984

შურნალი გამოდის 1928 წლიდან

ხმელთაშობიური საზოგადოებრივ-პოლიტიკური და სალიტერატურო-სამხატვრო შურნალი

მთავარი რედაქტორი
სუტა გარუღავა

საქართველოს კავშირის გამომცემლობა

© „დროშა“, 1984 წ.

სარედაქციო კოლეგია:

გულნარა ბახტაძე (პ/მგ. მდივანი), ნათელა გიორგოზიანი, თენგივ გოგოლაძე (მთავარი რედაქტორის მოადგილე), ოთარ დემეტრაშვილი, სერგო ღურმიშიძე, ვახტანგ ევსენჯია, ოთარ თურქია, დინარა ნოდია (მხატვარ-რედაქტორი), ლადო სულაბერიძე, ილია ტაბაღუა, შუგზარ ფოფხაძე, გიორგი ჩარკვიანი, უჩა ჯაფარიძე.

ქვირფასი სახელი

● იური გაგარინის სახელი ოქროს ასოებით დაიწერა კოსმონავტიკის ისტორიის თავფურცელზე. საბჭოთა მოქალაქის, კომუნისტ იური ალექსის ძე გაგარინის სახელთანაა დაკავშირებული კოსმონავტიკის ერის დაწყება. ჩვენი ქვეყნის ერთ-ერთმა შვილმა გაგარინმა პირველმა გაკვალა გზა ვარსკვლავეთისაკენ.

მიმდინარე წლის 9 მარტს 50 წლისა შესრულდებოდა. იგი მარად ჭაბუკი, მარად ღიმილის ბიჭი დარჩა ჩვენს გულში. მისი სხივნათელი სახის, განუმეორებელი ღიმილის შუქი თაობიდან თაობას გადაეცემა, გადაეცემა ჩვენი დროის ლეგენდარული ადამიანის აღმაფრენის სწორუბოვარი ამბავი.

იური გაგარინის გმირობა საბჭოთა ხალხის, კომუნისტური საზოგადოების, შემოქმედი ხალხის დიდი გმირობის ხორც-შესხმაა. სწორედ ამ გმირობაშია გამოვლენილი სოციალიზმის ძალა, კომუნისტური პარტიის პოლიტიკის გამარჯვება, დიდი ლენინის იდეების ზეიმი.

იური გაგარინის სახელი მთელი კაცობრიობისთვის ძვირფასია და განსაკუთრებით საყვარელია იგი ჩვენთვის, მისი დიდი ქვეყნის შვილებისათვის, მისი თანამედროვეებისათვის.

კვირნიოც

ილია რურუა

● კარლოსი მსუბუქი საღოშქრო ტახტის წინ იდგა, შიშველ ხმაღს დაყრდნობილი. სიასამურშემოვლებული მეწამული მანტია მოთხვრილ საომარ ტანსაცმელზე ჰქონდა მოსხმული. სადა, პატიოსანი თვლებით ძუნწად მორთული ოქროს გვირგვინი კოხტად ადგა მაღალ, ელინურად ოდნავ გამობურცულ შუბლს, რომელზედაც ქერა კულულები გადმოჰყოფდა. ტანაღნაგი, მკვრივად ჩამოსხმული ახალგაზრდა მეფის იერში იყო, რაღაც შესამჩნევად ზეიმური.

მაკედონელისა და კეისრის დიდ აჩრდილებს აღევნებულნი მამაცი, პატივმოყვარე მბრძანებელი შევდებისა მოწადინებულად ზრუნავდა იმაზე, რომ გარეგნული ბრწყინვალება ყოველგვარ ვითარებაში არ მოკლებოდა. საღოშქრო კარავში მოხმობილი კარისკაცები და სარდლები ამას უკვე შეჩვეოდნენ, მაგრამ თავიანთი მბრძანებლის ხილვას სრული სამეფო რეგალიებით აქ, პირდაპირ ბრძოლის ველზე, მაინც არ ელოდნენ. ისლა დარჩენილათ, ეფიქრათ, რომ კარლოსის სახით უზენაესმა მათ ქვეყანას მართლაც მოუვლინა დიდი და უძლეველი მხედართმთავარი, რომელსაც ბრძოლის ველიდან მხოლოდ გამარჯვება გამოჰქონდა და, რომელსაც ამის გამო უფლება ჰქონდა, ამგვარი რამეებისთვისაც მოეცალა.

თითქოს ხელქვეითების აღტაცებული და მონუსხული მზერით ტკბებო, კარლოსი ხმის ამოღებას არ ჩქარობდა. ამაყად თავაწეული, სმენაგამახვილებული, საღლაც შორს იცქირებოდა. გარედან ჯერ კიდევ აღწევდა მინელებული ბრძოლის ხმაური — ზარბაზნების კანტი-კუნტი გასროლა, უკანასკნელ იერიშზე გადასულთა ყიუინა, საყვირებისა და დაფდაფების მომწოდებელი გადაძახება...

— აღსრულდა, რუსეთი დავაჩოქე! — წარმოთქვა ბოლოს მეფემ და უბრალო, ჯარისკაცული ხმალი ოდნავ ასწია. — ამიერიდან შევდური იარაღის ღიღებზე ნარვაც ილაღადებს!

— დიდება კარლოსს, შევდთა უძლეველ მეფეს! — დაიბღავლა ვიღაცამ აღტკინებული ხმით, რასაც მოჰყვა მთელი კარავის შეყვიინება:

— დიდება!

კარლოსმა ვიღაცას თვალებით დაუწყო ძებნა, მაგრამ წამიერად მოღუშული სახე ისევ გაეშალა, როცა კარვის კალთა გადაიწია და რენშილდი შემოვიდა:

— კიდევ რითი გამახარებთ, გრაფ?

— უნდა გაახლოთ ფრიად ეგზოტიკური ტყვე, დიდი მეფე! — მიუგო ფელდმარშალმა და მცველს თავით ანიშნა. კარვის კალთა ისევ შეირბა და გამოჩნდა უცხო სახის, ახოვანი გარეგნობის ახალგაზრდა რუსი გენერალი, რომელსაც მუნდირი ერთიანად ტალახით მოთხუპნოდა და მკლავებთან შემოფლეთოდა. შემოსულმა თვლი გადაავლო შეკრებილთ, შემდგვ რამდენიმე ნაბიჯი ტახტისაკენ წარსდგა და კარლოსს თავი დაუქრა:

— ალექსანდრე ბაგრატიონი, ძე არჩილ ქართველთა მეფისა...

— ტახტის მემკვიდრე და რუსეთის არტილერიის გენერალ-ფელდცენზმაისტერი, — სულსწრაფად დასძინა რენშილდმა და შეციცინებული მზერა თავის მბრძანებელს მიაპყრო.

— უფრო დიდ სიხარულს თვით პეტრეს შეპყრობა თუ მომანიჭებდა. — კარლოსმა კიდევ ერთხელ თავიდან ფეხებამდე შეათვალა იერა ტყვე. — მაშასადამე, თქვენ ის კავკასიელი პრინცი ბრძანდებით, რომელსაც რუსთა მეფე ბავშვობიდანვე გვერდიდან არ იცილებდა და თავის მარჯვენა ხელად მიიჩნევდა?

— მე დღეს მხოლოდ ტყვე ჯარისკაცი ვარ!

მეფემ არ შეიმჩნია, კითხვაზე პირდაპირ რომ არ უპასუხეს და ისევ რენშილდს მიუბრუნდა:

— ფელდმარშალზე მაღალი მხედრული პატივი რომ არსებობდეს, თქვენთვის იმასაც არ დავიშურებდი, გრაფ!

— ფარავდეს დიდ კარლოსს მაღალი ღმერთი! — სიხარულისაგან სულმეგუბებულად ამოილაღადა რენშილდმა.

— ფარავდეს! — კვლავ დაიქექა კარავმა.

— ქეშმარიტად! — ხმამაღლა გამოუვიდა მეფესაც, მაგრამ გრძობა მაშინვე დაიოკა. — ღმერთს ჩემთვის მფარველობის კალთის გადაფარება უნებებია ნამდვილად, რაკი ტყვედ კავკასიელი პრინცი მომგვარა.

მოულოდნელად ჩაეცინა და დასძინა: — ეს იმას ჰგავს, ერთ მშვენიერ დღეს მე, თქვენი მეფე, თათრების ტყვეობაში მიხილოთ.

— არავინ უწყის, მეფეო, ბედის ტრიალი ვის რას უშზადებს.

ამას კარლოსი ნამდვილად არ ელოდა და წყენა რომ დაეფარა, ტახტისაკენ შებრუნდა, მანტიის კალთა შეაფრიალა და ჩამოჯდა. აღელვება იმაზე ეტყობოდა, რომ მუნსლებს შუა ჩაბჯენილი ხმალი რამდენჯერმე გაარწია.

ჩამოწოლილი უხერხული ღუმლის დარღვევა ისევ რენშილდმა გაბედა:

— იცით, რას გეტყვით, გენერალო?.. რუსთა თავგახურებული მეფის სამსახურში ყოფნას დიდი კარლოსის ტყვეობაში ყოფნა გერჩიოთ.

— მოვითხოვ, ჩემი მეფის ღირსებას ნურავინ შეეხება! — წამოენთო ალექსანდრე.

— გამარჯვებულნი სიტყვებს არ სწონიან! — გამოესარჩლა კარლოსი ერთგულ კარისკაცსა და სარდალს.

— თვით მეფენიც?!

— ზედმეტი სიამაყე ხომ არ გჭირთ, პრინცი! — აშკარა წყენამ გამოყოხა კარლოსის ხმაში.

— მე ასე ვიცი და გამიგია, მეფენი თავიანთ სიტყვას არ გადადიან! — არ შეეპუა ალექსანდრე.

— გესმით, გრაფო?!

მელიტონ ბალანჩივაძე შვილებთან ერთად.

შეხვედრა აეროდრომზე.

სახელოვანი მუსიკალური საბჭოეული

გულბათი ტორაძე

ალბათ, არაფრით არ იფიქრებდა ქუთაისის პეტრე-პავლეს ეკლესიის მღვდელი, სოფელ ბანოჯის მკვიდრი ანტონ (ამირან) ბალანჩივაძე, რომ იგი გახდებოდა მამამთავარი შესანიშნავი საგვარეულოსი, რომელიც მრავალ ნიჭიერ ხელოვანს შესძენდა სამშობლოს და შორს გაუთქვამდა მას სახელს.

ანტონის ორმა ვაჟიშვილმა — მელიტონმა და ვასომ — საპატიო ადგილი დაიმკვიდრეს ქართული ხელოვნების მატთან: მელიტონი, ახალი ქართული პროფესიული მუსიკის ერთ-ერთი ფუძემდებელი, პირველი ქართული ოპერის „თამარ ცხიერის“ ავტორია, ვასო — ქართული თეატრალური ხელოვნების თვალსაჩინო წარმომადგენელი, ორივეს მინიჭებული ჰქონდა საქართველოს სახალხო არტისტის წოდება.

მსოფლიოში გაითქვა სახელი მელიტონის შუათანა ვაჟმა — გიორგი ბალანჩივაძემ — ჯორჯ ბალანჩინმა, რომელიც სამართლიანადაა მიჩნეული მე-20 საუკუნის ერთ-ერთ უდიდეს ბალეტმასტერად, მელიტონის უმცროსი ვაჟი — სახელოვანი ქართველი კომპოზიტორი, სსრკ სახალხო არტისტი ანდრია ბალანჩივაძე ჩვენი მუსიკალური კულტურის სიამაყეა.

ხალასი ნიჭით იყო დაჯილდოებული გიორგისა და ანდრია ბალანჩივაძეების უფროსი და — თამარი, თვითმყოფი ხელწერის მქონე მხატვარი ქალი (იგი სამამულო ომის წლებში დაიღუპა).

ხელოვნებას ემსახურებიან ანდრია ბალანჩივაძის შვილებიც: თბილისის ოპერისა და ბალეტის თეატრის სოლისტი, მოცეკვავე ცისკარ ბალანჩივაძე და ნიჭიერი და მრავალმხრივი მუსიკოსი — ჯორჯი ბალანჩივაძე, აგრეთვე მისი უფროსი ძმისაბოლონის შვილი ელისაბედ ბალანჩივაძე — თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორიის დოცენტი, მუსიკისმცოდნე.

ბალანჩივაძეების ოჯახის საგვარეულო გადმოცემები და ზოგიერთი შემონახული ისტორიული წყარო გვიდასტურებს, რომ ამ გვარის წარმომადგენლები

გენლები ოდითგანვე გამოირჩეოდნენ „სახიობა-გართობის“ ნიჭით და ზშირად გვევლინებოდნენ სამეფო კარის მუსიკოსებად თუ მომღვწეებად. როგორც ცნობილია, ოპერა „თამარ ცხიერში“ მელიტონ ბალანჩივაძემ დიდი სიმპათიითა და მახვილგონიერებით დაგვიხატა კარის მასხარას სახე ანდრია ბალანჩივაძის სიტყვებით, მამამისი თურმე ზუმრობით ამბობდა, რომ ხალხის საყვარელი პერსონაჟის — ენამოსწრებული მასხარას სახის შექმნისას მას არ ავიწყლებოდა თავის წინაპართა პროფესია.

ბალანჩივაძეების გვარი ქართულმა საზოგადოებრიობამ გაიცნო გასული საუკუნის 80-იან წლებში, როდესაც მუსიკალური ხელოვნების სარბიელზე გამოვიდა მისი უფროსი წარმომადგენელი მელიტონ ბალანჩივაძე. ახალგაზრდა მომღერალმა წარმატებით შეასრულა რამდენიმე ბარიტონალური პარტია თბილისის საოპერო სცენაზე, შეადგინა ეთნოგრაფიული გუნდი და კონცერტები გამართა საქართველოს სხვადასხვა ქალაქში. 1889 წლიდან იგი პეტერბურგშია, სწავლობს კონსერვატორიაში დიდ რუს კომპოზიტორ — ნ. ა. რიმსკი-კორსაკოვთან, მართავს ე. წ. „ქართულ კონცერტებს“ პეტერბურგსა და რუსეთის სხვა ქალაქებში თავისი ორგანიზებული საგუნდო კოლექტივებით.

1897 წელს, ახალი ქართული პროფესიული მუსიკის გარიჟრაჟზე, პეტერბურგში აუღერდა პირველი ნაწუყეტები მელიტონ ბალანჩივაძის ოპერა „თამარ ცხიერის“ და, 1912 წელს კი — დაიდგა ოპერის პირველი მოქმედება. პეტერბურგში ცხოვრების თითქმის 30 წლის მანძილზე მ. ბალანჩივაძეს ურთიერთობა ჰქონდა რუსული მუსიკალური და თეატრალური საზოგადოების საუკეთესო წარმომადგენლებთან, ეწეოდა საქველმოქმედო მოღვაწეობას. მისი სახსრებით პირველად გამოცა რუსული კლასიკური მუსიკის ფუძემდებლის — მიხეილ გლინკას წერილები. 1917 წელს მელიტონი სამშობლოში ბრუნდება, სადაც აქტიურ საზოგადოებრივ საქმიანობას ეწევა, აარსებს სამუსიკო

სასწავლებლებს თბილისსა და ქუთაისში. 1921 წელს გაიმართა „თამარ ცხიერის“ პრემიერა, რაც ქართული ოპერის მატთანში მნიშვნელოვან თარიღად ჩაიწერა.

კარგად თქვა მელიტონ ბალანჩივაძის შესახებ მისმა თანამედროვემ და თანამოსაგრემ, გამოჩენილმა ქართველმა კომპოზიტორმა დიმიტრი არაყიშვილმა: „მელიტონ ბალანჩივაძეს წილად ხვდა იშვიათი ბედნიერება — საფუძველი ჩაეყარა ქართული მხატვრული მუსიკისათვის და შემდეგ 50 წლის მანძილზე სიამაყით ედევნებინა თვალი, თუ როგორ იზრდებოდა და ვითარდებოდა ეს „შენობა“.

მაგრამ თავისი შესანიშნავი მუსიკალური ნაწარმოებების გარდა მელიტონ ბალანჩივაძემ დატოვა დიდებული მემკვიდრეობა ამ სიტყვის პირდაპირი გაგებითაც:

პეტერბურგში ცხოვრებისას მას შეეძინა 2 ვაჟი: გიორგი — 1904 წელს და ანდრია — 1908 წელს. მათი სახელები შემდგომ ფართოდ გახდა ცნობილი. 1918 წლამდე ორივენი მამის ოჯახში იზრდებოდნენ, შემდგომ კი მათი ცხოვრების გზები დიდი ხნით დაშორდა ერთმანეთს: ანდრია მამას წამოჰყვა საქართველოში, გიორგი კი — მამის პეტროგრადის თეატრალური სასწავლებლის მოსწავლე — ჩრდილოეთის დედაქალაქში დარჩა. პარალელურად გიორგი პეტროგრადის კონსერვატორიაშიც სწავლობდა საფორტეპიანო განუფილებლად. 1921-24 წლებში იგი იყო ბალეტის მოცეკვავე განთქმულ მარიამის თეატრში. 1924 წელს იგი უცხოეთში გაემგზავრა: ცნობილმა რუსმა საზღვარგარეთელმა თეატრალურმა მოღვაწემ სერგეი დიგილიევმა ბალეტმასტერად მიიწვია თავის ანტრეპრიზში და იმ დროიდან ჯორჯ ბალანჩინის სახელი ცნობილი ხდება მსოფლიოს მუსიკალური და თეატრალური საზოგადოებრიობისათვის. რამდენიმე წლის შემდეგ ჯ. ბალანჩინი ამერიკის შეერთებულ შტატებში გადადის საცხოვრებლად, სადაც 1934 წელს აარსებს „ამერიკული ბალეტის სკოლას“ და „მე-

სოფელი სამთაწყარო

წითელწყაროს რაიონში სულ ახლახან გაშენდა სოფელი სამთაწყარო. მევენახეობის სპეციალიზებულ მეურნეობას ახალგაზრდები ჩაუდგნენ სათავეში: დირექტორი — ბეჟან გონაშვილი. მისი მოადგილე — გელა ეცადაშვილი, პარტორგანიზაციის მდივანი მაყვალა საკანელაშვილი და სხვები.

სურათებზე: თათბირი მეურნეობაში; სოფელი სამთაწყარო; ბეჟან გონაშვილი სტუმრად საბავშვო ბაღში; სამუშაოსაკენ.

(იხ. ჩანართის მე-4 გვ.)

ქართული
ნაციონალური
ბიბლიოთეკა

ქ. ერფრუტი (გლრ)

ცინარა ტერელაძე

ალბინას პორტრეტი

მინასის გახსენება (რეკვიემი)

ილუსტრაციები შექსპირის ტრაგიკომედიისათვის „საწყაული საწყაულის წილ“

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

სოფელი სამთავარო

ალაზანი.

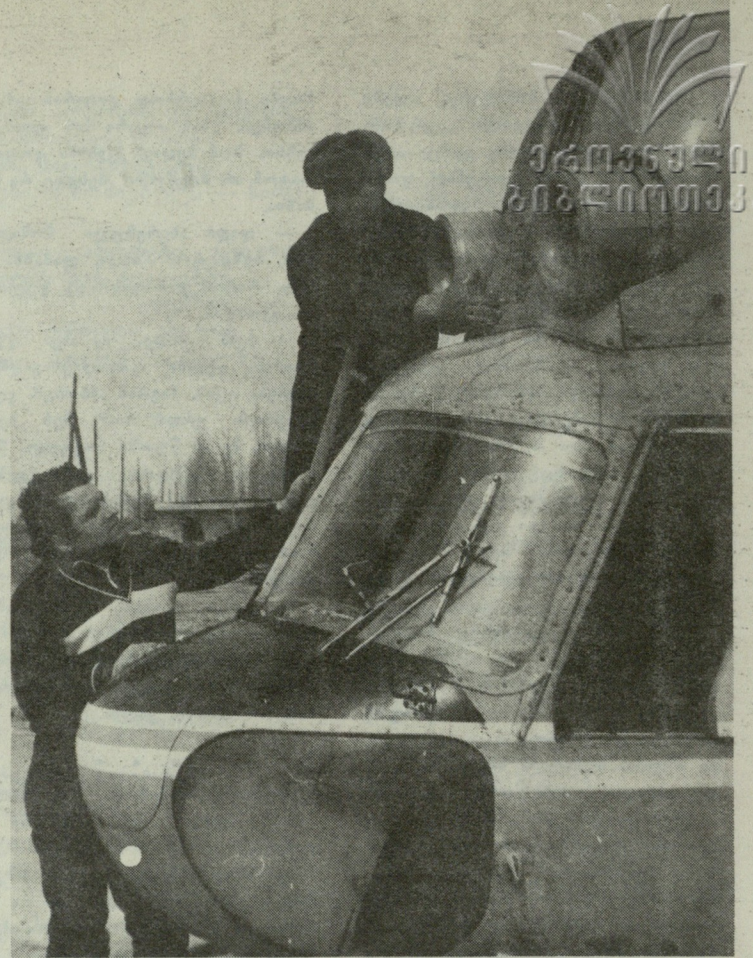
— მოზარდებით, გვეწვიეთ!

ქიდაობას რა უნდა!...

ახალი კერია.

ფოტოგრაფი გონდო ღვალისვილია.

ეროვნული
გერბი

გაზაფხული სოფელ ტყვიანში

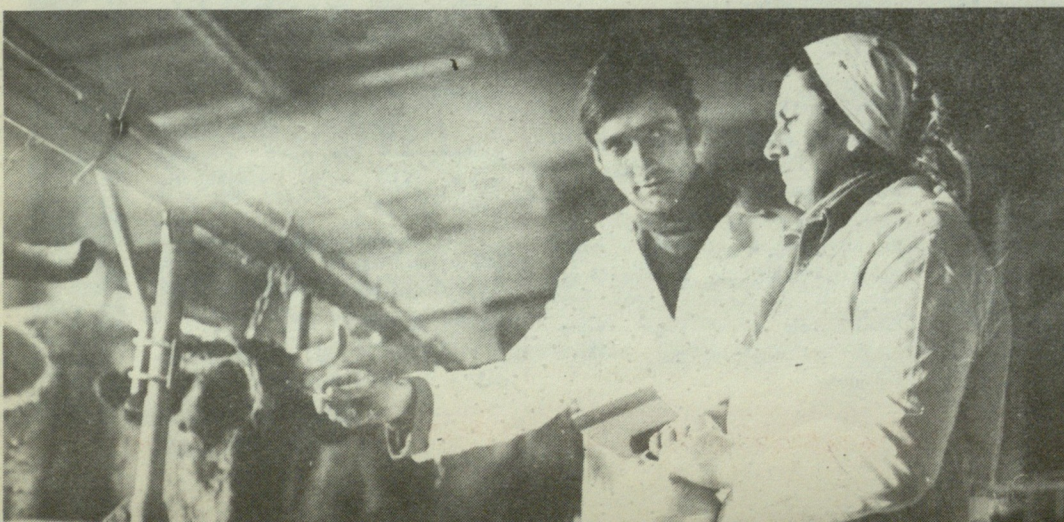
ფოტო თარხან არჩვაძისა.

კოლმეურნეობის ნაკვეთებში ვერტ-მფრენით შეაქვთ სასუქები. სურათზე: (მარცხნიდან) მფრინავი შოთა დარგუაშვილი და მექანიკოსი ედუარდ ნებიერიძე.

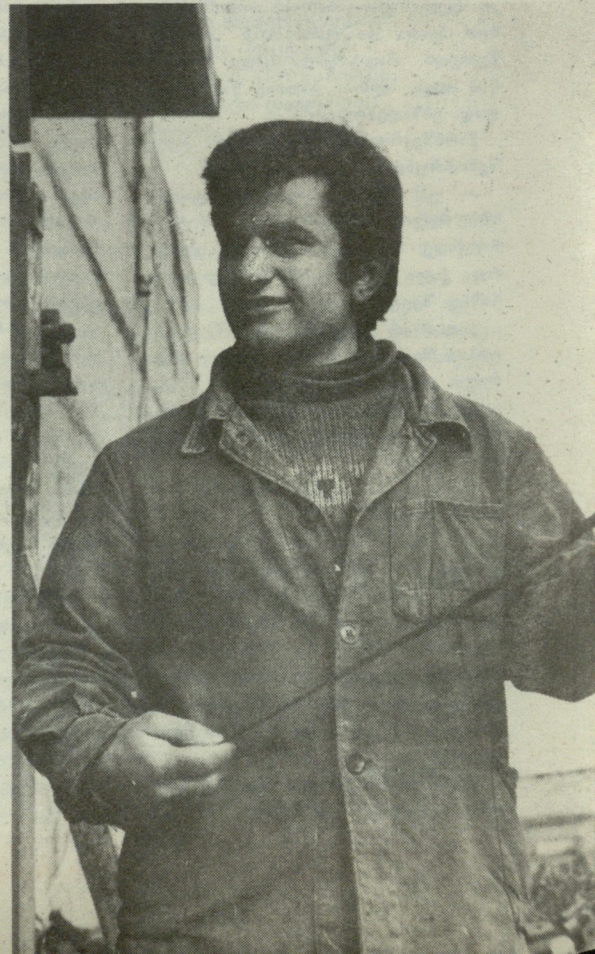
საქართველოს სსრ პოლიტექნიკური ინსტიტუტის სამშენებლო ფაკულტეტის სტუდენტი თენგიზ რაჭმაძე მშენებლობაზე.

მალე იალაღები საკენ გაეფურებიან.

ფერმის გამგე მიხეილ ტატიშვილი და მოწინავე კოლმეურანე ნადია ელიაშვილი.

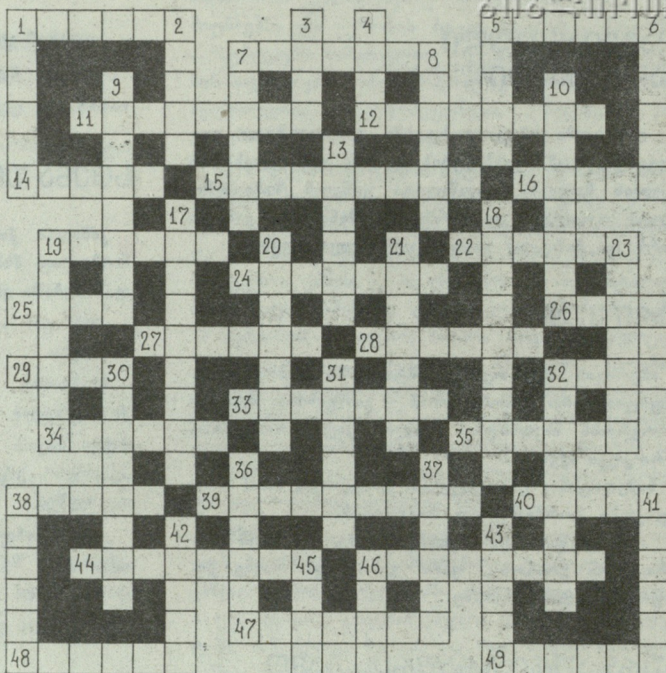

— მომაკიდებინეთ!

— ანგელოზებო, შარავანდელით ნუ თამაშობთ. ხალხს მფრინავი თეფშები ჰგონიათ.

საზოგადოებრივი საზოგადოება

თარგუმულად: 1. იტალიის ქალაქი; 5. ქართველი თეატრალური რეჟისორი; 7. ქართველი კომპოზიტორი; 11. ნახატი მოსათავსებელი საყრდენი ხატვისას; 12. წიგნის, სტატიის შინაარსის მოკლე გადმოცემა; 14. თვალის ფერადი გარსის ანთება; 15. ფასიანი ქაღალდების ერთ-ერთი სახეობა; 16. მზის სისტემის პლანეტა; 19. მრავალწახნაგა სხეული; 22. ღერძების, ხაზების გადაკვეთის წერტილი ფიგურაში; 24. მე-17 საუკუნის მოგზაური და მისიონერი; 25. საგნის შემადგენელი ნივთიერების რაოდენობა, მოცულობა; 26. კავკასიის მთიელთა სოფელი; 27. ფრანგი მწერალი; 28. სამუსიკო საკრავი; 29. ქალის თავსაბურავი; 32. გერმანელი მწერალი; 33. აზიის სახელმწიფო; 34. რუსი ფიზიკოსი და ელექტროტექნიკოსი; 35. ფუძემდებელი, ხელმძღვანელი იდეების სისტემა ცოდნის ამა თუ იმ დარგში; 38. სპორტული თამაშის ხანგრძლიობის გარკვეული ნაწილი; 39. ქართველი პოეტი; 40. ეკლთ შემოსილი მაღალი მცოცავი ბუჩქი; 44. სიცხის დასაწევი და ტკივილგამაყუჩებელი პრეპარატი; 46. შენობის ფასადის სამკურთხა მოყვანილობის ზემოთა ნაწილი; 47. ისტორიული ოლქი ესპანეთში; 48. თურქეთის ქალაქი; 49. ადამიანის მისწრაფებათა და მოღვაწეობის საბოლოო მიზანი.

შვებულად: 1. გეოგრაფიულად ერთგვაროვანი დიდი სივრცე; 2. დაბრილი, აღმაცერი; 8. ცელქი, მოუსვენარი; 4. საფრანგეთის მდინარე; 5. უნგრელი ფეხბურთელი; 6. საქართველოს მდინარე; 7. უთვისტომო, უცხოებაში მყოფი; 8. ფარული დაცემა; 9. მეცნიერული ან ფილოსოფიური თეორია, სისტემა; 10. სახელმწიფო რომის იმპერიის აღმოსავლეთ ნაწილში; 13. აფრიკის სახელმწიფო; 17. ქართველი მწერალი; 18. ამერიკელი მწერალი; 19. ფრანგი ფეხბურთელი; 20. ენაკიანი სამუსიკო საკრავი; 21. ევროპის სახელმწიფო; 23. ჩაიკოვსკის ოპერა; 30. ჩრდილო ამერიკის პოლარული სანაპიროებისა და აზიის ჩრდილო-აღმოსავლეთ კიდეზე მცხოვრები; 31. საგუნდო საგალობელი; 32. ბრაზილიის სტადიონი; 36. ციური სხეულის სამოძრაო გზა; 37. აფრიკის სახელმწიფო; 38. სია, ცხრილი; 41. განდგომილი, განდევნილი; 42. ოსური ცეკვა; 43. ქართლის სოფელი; 45. ლათინური ანბანის მეათე ასო; 46. საომარი იარაღი ძველად.

კროსვორდი შეადგინა ცილა ამაშუკელა.

„დროშა“ № 8-ში გამომქვეყნებული კროსვორდის პასუხები:

შვებულად: 1. „მოლნია“; 2. ეკრანი; 4. პრიზი; 5. კაფკა; 6. კარე; 8. ეტნა; 11. მერქანი; 13. მანაგუა; 14. „რეიტერი“; 15. მატერია; 17. გრიმი;

19. რანგი; 25. ბული; 26. ლისტ; 28. კასტა; 29. ვალი; 30. მასარი; 31. ავანსი.

თარგუმულად: 3. ბოტანიკა; 7. ნავარა; 9. რატილი; 10. ნაფოტი; 12. ამპირი; 16. ელეგია; 18. შარადა; 20. ნამი; 21. სიგარა; 22. ტიზანი; 23. გუბი; 24. ნობილე; 27. სკივრი; 30. მანტია; 32. პლისკა; 33. ვახალი; 34. საპარა; 34. პროგრესი.

გარეკანის პირველ გვერდზე: დღესასწაულოვს თგილისი. ფოტო თარხან არჩვაძისა. გარეკანის მეოთხე გვერდზე: კვიზა-ქი. ფოტო ბონდო დვალისვილისა.

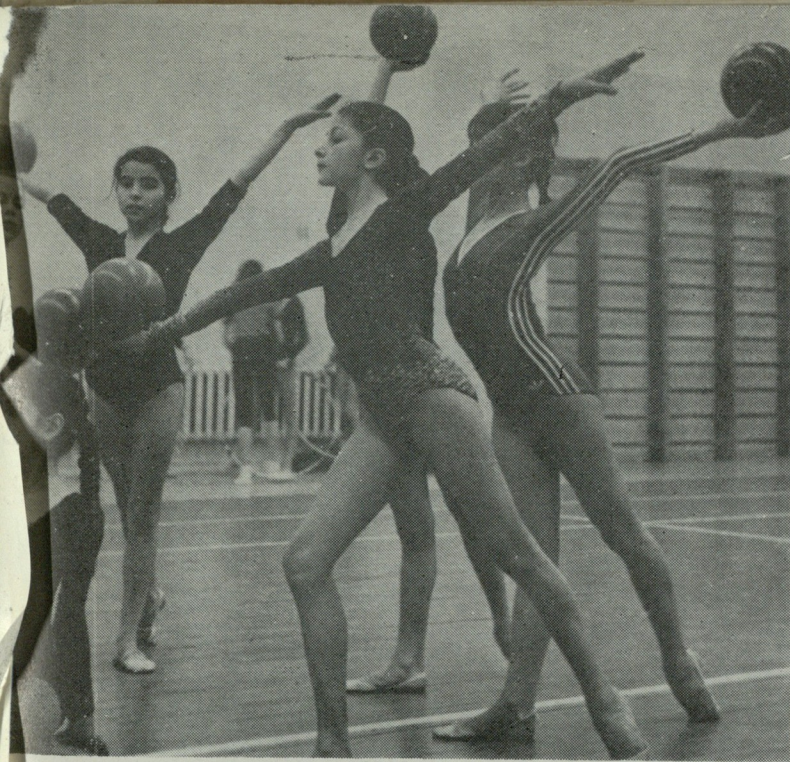
**КОНТРОЛЬНЫЕ
ЭКЗЕМПЛЯРЫ**

კორექტორი ცინანა სივინაძე
მონტაჟი ნაწული დანელიანი

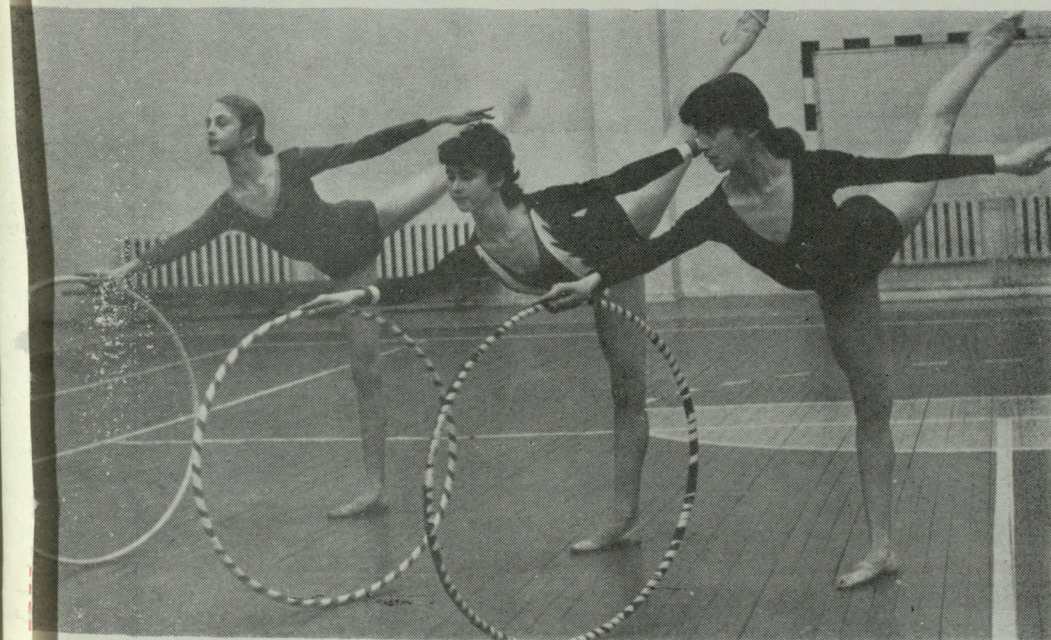
გადაეცა წარმოებას 6. 3. 84 წ., ხელმოწერილია დასაბეჭდად 21. 3. 84 წ. უე 07886. ქაღალდის ზომა 70x165/8. იბეჭდება: გარეკანი და ჩანართი — მაღალი ბეჭდვით, ტექსტი — ოფსეტურის წესით, ფიზიკური ფურცელი 3, პირობითი ნაბეჭდი ფურცელი 4,2 სააღრიცხვო-საგამომცემლო თაბახი 5,09, ტირაჟი 48.200. შეკვ. 509. ფასი 35 კაპ. 880096, თბილისი, ლენინის ქ. № 14, საქართველოს კ ც-ის გამომცემლობის სტამბა.

Ежемесячный общественно-политический и литературно-художественный журнал «Дроша» («Знамя»), (на грузинском языке). 380096, Тбилиси, ул. Левина, 14. Типография издательства ЦК КП Грузии. Адрес редакция: 380008, Тбилиси, 3, пр. Руставели, 42.

რედაქციის მისამართი:
380008, თბილისი 8, რუსთაველის პრ. 42. ტელ. — მთავარი რედაქტორის — 99-54-66, მთ. რედაქტორის მოადგილის — 99-82-69, პ/მგ. მდივნის — 99-01-89, განყოფილებათა გამგეების — 98-28-42, რედაქციის სამდივნოსი — 99-54-66.
რედაქციაში შემოსული მასალა ავტორს არ უბრუნდება.

სურათზე: ნელი სალაძე მორიგ მეცადინეობაზე.

მრავალი წლის მანძილზე ხელმძღვანელობს მხატვრულ ტანმოვარჯიშეთა ნაკრებს საქართველოს სსრ დამსახურებული მწვრთნელი, სპორტის ოსტატი ნელი სალაძე. მისმა აღზრდილებმა ბევრი თვალსაჩინო გამარჯვება მოუტანეს რესპუბლიკის როგორც ჩვენი ქვეყნის ისე საზღვარგარეთის სპორტულ სარბიელზე. ამუამად ბევრი ნიჭიერი გოგონა შეემატა ნაკრებს.

ფოტო თარხან არჩვაძისა

866/52

ქართული
ბიბლიოთეკა

0500360 76056

ქართული